

Tres impromptus per a piano

Para piano
For piano
Pour piano
Für Klavier

Joaquim Homs

ISMN: 979-0-69232-126-2

1a edició en pdf: novembre 2015

© Joaquim Homs
© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
C. Santa Anna, 10 entresòl 3a
08002 Barcelona
Tel: + 34 933180605
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com

Música instrumental 120

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprogramació i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establecudes per la llei.

La reproducción total o parcial de esta obra por cualquier procedimiento, incluyendo la reprogramación y el tratamiento informático, así como la distribución de ejemplares mediante el alquiler o el préstamo, quedan rigurosamente prohibidas sin la autorización escrita del editor o entidad autorizada y estarán sometidas a las sanciones establecidas por la ley.

All rights reserved. No part of this score may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the Publisher.

dinsic.com

Tres impromptus per a piano

...Els primers **Tres impromptus** de 1955 formen una unitat molt equilibrada i coherent... La primera peça, un *Larghetto* de forma ternària amb parts extremes tranquil·les i una secció central més animada, contrasta amb la segona, un *Vivace* esmunyedís i vertiginós de principi a fi; amb l'impromptu número 3, torna la calma i la serenitat, aquí de manera encara més palesa que en l'impromptu número 1: una placidesa sostinguda durant tota la peça, fins i tot en el noble clímax final. En conjunt, no trobem, en aquest primer impromptu, cap intenció del compositor de trencar amb la tradició... Aquesta postura d'Homs de no desdenyar els mecanismes de la tradició persisteix en els impromptus números 2 i 3. El segon, fidel reproducció del clàssic *scherzo* –del qual en conserva no només el característic compàs, sinó també la presència d'un *trio* central de temps més tranquil–, és remarcable per alguns passatges que exigeixen una agilitat notable de l'intèpret. L'impromptu número 3, reflexiu i plàcid de principi a final, ofereix un contrast considerable.

Extracte de: “*Una aproximació al piano de Joaquim Homs*”, per Jordi Masó.

Els **Tres impromptus** constitueixen veritables improvisacions basades en la constant rotació de les dotze notes, seguint una tècnica serial dodecatònica pròpia de l'autor, adaptada a les seves exigències expressives.

Joaquim Homs

Tres impromptus per a piano

...Los primeros *Tres impromptus* de 1955, forman una unidad muy equilibrada y coherente... La primera pieza, un *Larghetto* de forma ternaria con partes extremas tranquilas y una sección central más animada, contrasta con la segunda, un *Vivace* escurridizo y vertiginoso de principio a fin; con el *Impromptu núm. 3* vuelve la calma y la serenidad aquí, aún más acusadas que en el *Impromptu núm. 1*, una placidez sostenida a lo largo de toda la pieza, incluso en el noble clímax final. En conjunto no hallamos en este primer *impromptu* ninguna intención del compositor de romper con la tradición... Esta postura de Homs de no desdeñar los mecanismos de la tradición persiste en los *impromptus núm. 2* y *núm. 3*. El segundo, trasunto del clásico scherzo -del cual mantiene no sólo el característico compás ternario sino la presencia de un *trio* central, de tempo más tranquilo-, es remarcable por algunos pasajes que exigen una notable agilidad del intérprete. El *Impromptu núm. 3*, reflexivo y plácido de principio a fin ofrece un considerable contraste.

Extracto de: "Una aproximación al piano de Joaquim Homs", por Jordi Masó.

Los Tres impromptus constituyen verdaderas improvisaciones basadas en la constante rotación de series de doce notas siguiendo una técnica serial dodecatónica propia del autor, adaptada a sus exigencias expresivas.

Joaquim Homs

Three impromptus for piano

The first 3 *Impromptus* of 1955 form a very balanced and coherent unity...The first piece, *Larghetto*, in ternary form with an extremely tranquil outer section and a more animated middle section, contrasts with the second: a *Vivace* that is fleeting and extremely fast throughout . With the *Impromptu nº 3* we return to a calmness and serenity that is even more intense than in the first *Impromptu*: a sustained calm throughout the piece, even in the noble final climax...In all, we do not find in this first *Impromptu* any intention on the part of the composer to break with tradition...

This position of Homs not to scorn traditional techniques persists in the *Impromptus nº 2* and *nº 3*. The second, a carbon copy of the classical *Scherzo* –where not only the traditional ternary bar is maintained but also the presence of a central *Trio* in slower time –is remarkable for some passages which demand particular agility from the performer. The *Impromptu nº 3*, reflective and peaceful from beginning to end, provides considerable contrast.

Summary of: “An introduction to Homs’ piano works”, by Jordi Masó.

English translation by Paul Jutsum

The Three impromptus are true improvisations based on the constant rotation of series of twelve-notes following the author own’s usage of twelve-note technique, one that is suitable to its own expressive demands.

Joaquim Homs

Tres Impromptus per a piano

I

Joaquim Homs
(1906-2003)

Larghetto $\text{♩} = 54$

(9)

m. i.

(16) **Agitato** $\text{♩} + \text{♩} = 80$

II

Vivace ♩ = 160

f

poco rit.

f a tempo

mf

p *poco rit.*

deciso a tempo *mf*

f dolce e legato con moto

8va-----

f deciso

(15)

p sf

sf

sf *sf*

III

Andante $\text{♩} = 69$

Fotocopiar les partitures o els llibres sense l'autorització del l'editor és il·legal • MI-120

(16) Poco più mosso, senza rigore $\text{♩} = 80$